

Libuše Šafářová-životopis

Paní Libuše Šafářová se narodila jako Libuše Menšíková v Boskovicích v únoru 1927.

Její možná nejstarším střípkem paměti je návštěva prezidenta Masaryka ve městě v létě 1929; to jí ještě nebyly tři roky. Její táta měl truhlářskou dílnu, přičemž vzpomíná na dobu hospodářské krize, kdy někdy doslova prosil dlužníky, ať alespoň část dluhu uhradí, ať může rodina fungovat.

Ještě za Protektorátu vystudovala střední ekonomickou školu, načež ji celý pracovní život čekala kariéra účetní. Během války ztratila řadu spolužáků a známých židovského původu. Atmosféra počátků okupace, bombardování i následného osvobození Boskovic jí pevně uvízly v paměti.

Od dětství byla aktivní sokolkou. Překvapila svými líčeními naplno prožitého mládí při návštěvách zábav v obcích někdy ne právě nedalekých, kam se s kamarády vypravovali pěšky, čehož by dnešní dospívající generace byla schopná jen se sebezapřením. Nerada ovšem vzpomíná na přípravu velkolepého poválečného sletu. Krátce před ním přišla o maminku, takže se výpravy do metropole neúčastnila.

Po válce se vdala, vychovali dceru a syna. Jelikož paní Libuše byla a je aktivně věřící, bude mít dcera potíže při výběru střední školy. Místo vytoužené práce s dětmi bude muset navázat na rodinnou tradici v účetnictví.

O truhlářskou dílnu rodina v 50. letech přišla, o dvě dekády později se musela vystěhovat i z domku, na jehož místě město budovalo novou základní školu. Odškodnění tehdy zdaleka nestačilo na postavení nového bydlení, ve kterém paní Libuše žije dodnes a v rámci možností odpovídajících pozeňnanému věku se těší fyzickému i duševnímu zdraví.

Na otázku, kdo byl nejlepší prezident naší země, odpověděla jednoznačně: Tomáš Garrigue Masaryk. Současným mladým by ráda vzkázala, ať se aktivně učí, aby si potom snáze mohli zařídít život podle svého a s možnostmi, které sama neměla.